

Jelka (vstopi): Kje je Vanda? Kdo je ona žena, ki sloni ob nji?

Vanda: Moja mamica je, plemenita gospa! Mamica, glej mojo rešilko!

Grofica: Blaga gospa! Kako naj se vam zahvalim na dobroti, ki ste jo izkazali moji hčerki.

Jelka: Nikake zahvale! Bila je moja dolžnost. Saj je tudi ona rešila moja otroka. (Proti Vandi.) Bodi srečna, Vanda! Jako žal mi je, da greš od mene, toda tolažiti se hočem z zavestjo, da si sedaj bolj srečna kakor bi bila pri meni.

Vanda: Ne, plemenita gospa! Vi pojdete z nami. Kaj ne, mamica?

Grofica: Seveda. Kupila sem ta grad in v njem hočemo skupno prav srečno živeti.

Zvonko: Cigani so se pripeljali, cigani.

Marica: Res! Ciganka gre proti naši hiši. Prav lepo je oblečena.

Karel: Le pustite jo, da vstopi in nam zapleše!

IV. prizor.

Prejšnji, ciganka.

Ciganka (poje, zraven pleše ciganski ples): Popoldne je predstava v bližnjem logu. Prosim, da bi se je mnogobrojno udeležili! (Zopet zapleše in odide.)

Vanda: Lepo je plesala! Toda mamica, nekaj sem te pozabila vprašati.

Grofica: Kaj neki, dete?

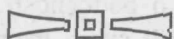
Vanda: Kako si zvedela zame?

Grofica: O, to je bilo prav lahko. Toda sedaj pojdimo v bližnjo gostilnico, kjer je že naročeno kosilo. Spotoma ti povem!

Vanda: Marica, Zvonko, pojdita z nami!

Jelka: Nikdar nisem niti slutila kaj takega. Res, čudna so božja pota! (Odidejo.)

Zastor pade.

Na polju.

I.

*V rokah se smeje ji cvetje,
na licih veselja je smeh,
nabrala je cvetje na polju,
veselje iz srčnih je leh. —*

*Tako se šeta po polju,
kjer zlata živi prostost;
Bog čuvaj te, duša nedolžna,
Bog čuvaj ti v srcu radost!*

II.

*Kaj, zajček, li prost ti nisi?
Kaj v beg te sramoten drvi;
li moja navzočnost te bega,
se srček ti lovca boji?*

*A zajček ji ne odgovarja,
nogé mu ne čutijo tal;
ni cvetja na polju prostranem,
le strah je iz srca nabral.*

Andrej Rapè.